

Kur'an'ın Anlaşılması Hz. Peygamberle (s.a.v) Mümkündür

Hız. Peygamber'e uymadan Kur'an anlaşılmaz. Meselâ; Kur'an'da namaz emredilmiştir, ama hangi vakitlerde, kaç rekât ve nasıl kılınacağı bildirilmemiştir. Zira Kur'an bir ilmihal kitabı değildir. Namaz gibi diğer bütün emir ve yasakları da tatbik edip anlatan Resûl-i Ekrem'dir. Evet, insan, Hâlik-ı Hakîm'in şu kâinat kitabında kudret kalemiyle yazdığı âyât-ı tekviniyesinden, kendi akli ile çok cüz'î şeyler anlayabildiği gibi, Kur'ân-ı Kerîm'i sadece okumakla veya âyetlerinin sadece meallerine nazar etmekle de çok az şey anlayabilir. Madem ki bir insan Kur'an'a tabi olmak istiyor, öyle ise Resûl-i Ekrem'e uymalıdır. Bunu emreden Cenâb-ı Hak'tır. Bir ayette mealen şöyle buyrulur:

“...Peygamber size her ne (emir) verdiyse onu tutun. Size neyi yasakladıysa, ondan sakının ve Allah'tan korkun. Çünkü Allah'ın azabı şiddetlidir.”[1](#)

Diğer bir ayette de şöyle buyrulur:

“Kim peygambere itaat ederse, Allah'a itaat etmiş olur. Kim de yüz çevirirse, biz seni onlara bekçi olarak göndermedik.”[2](#)

Bu bakımdan iki cihan güneşi olan Hz. Peygamber'in her emri yerine getirilmeli, her hareketi benimsenip hayata geçirilmeli ve O hidayet rehberi her hususta örnek alınmalıdır. Çünkü, O (s.av) bütün insanlık alemi için, “*Üstad-ı Mutlak, Muktedâ-yı Küll, Rehber-i Ekmel, Şems-i Hidayet*” olarak gönderilmiştir.

Kâinat kitabını muhtelif yönleriyle bizlere ders veren mütefennin kimseler ve keşşâf zatları olduğu gibi elbette ki, Kur'ân-ı Kerîm'i de bizlere ders verecek başta Hz. Peygamber (s.a.v) olmak üzere âlimler ve müçtehidler olacaktır.

Âmi bir insan, güneşi bir elma kadar zannederken, bir kozmografyacı âlim, o güneşin bu dünyadan bir milyon üç yüz bin kat büyük olduğunu görebilmektedir.

Yine, okuma yazma bilmeyen bir adam, kanı, kırmızı bir su olarak görürken, bir doktor o kan içindeki milyarlarca alyuvar ve akyuvara nazar edebilmektedir.

Bir insan, bir nehre baktığında sudan başka bir şey göremezken, bir elektrik mühendisi o nehrin arkasında şelâleleri ve elektrik cereyanını görebilmektedir.

Kimya ilminden habersiz olan bir kişi bir bitkinin yüzüne suretâ bakarken, o fende terakki etmiş bir zât, nebatatta gizli olan birçok hazineleri ortaya çıkarmakta ve bir eczacı ise onlardan ilâç yapmaktadır.

Şimdi, bir adam eczaneden ilâç almayıp, “madem ki bütün ilâçlar çeşitli bitkilerden yapılıyor; o halde bu ilâçları bir eczacıya başvurup almak yerine bunların menbaından kendim elde edeceğim” diyerek, dağlara çıkıp ot toplasa ne derece divanelik etmiş olur; kıyas ediniz.

İşte, Kur’ân-ı Kerîm’in her bir âyetinde, kelimesinde hatta her bir harfinde ne derece azametli nurlar, ne gibi eczalar ve nasıl ince mânâlar bulunduğunu ve her bir âyetin ne kadar azîm ve büyük olduğunu anlayabilmemiz için de elbette ki, onun birinci muhatabı, en büyük müfessiri ve mütehasısı olan Hz. Peygamber’e ve O’nun yolundan giden mürşit, müceddid ve alimlere ihtiyaç vardır. Aksi halde, ne kadar sathî nazarlı kalacağımız ve ne derece cahil olacağımız yukarıdaki misâllerden anlaşılmaktadır.

Bütün hareketleri, oturup kalkması, söz söylemesi, yiyip içmesi, uyuması, tebessümü hasılı hayatının bütün detayları en ince ayrıntısına kadar kayıt altına alınan yegane insan Hz. Muhammed’dır.(s.a.v) O’nun hiçbir şeyi eskimez, O’ndan asla bezilmez. Fahr-i Alem, hiçbir zaman sönmeyen ve daima tazeliğini muhafaza eden bir nurdur ve bir güneştir; akıl ve idrakin almadığı sır hazinesinin anahtarıdır. Hz. Peygamberin ahlâkının güzelliği her işinde bir denge üzerinde bulunması ve her hareketinin istikamet üzere olmasından dolayıdır. Bütün hareketleri itidal üzere olup, hayatı boyunca kendisinden hikmetsiz bir hareket zuhur etmemiştir. Resûlullah Efendimiz’in her hareketinde, her işinde, her tavrında, bütün sözlerinde ve hattâ sükûtunda nice hikmetler ve alınacak bir çok dersler ve ibretler vardır.**Zira O,**

“bir misâl-i muhabbet, bir timsal-i rahmet, bir şeref-i insâniyet, en nuranî bir semere-i şecere-i hilkat”tir. Ne mutlu o kimseye ki, Sünnet-i Seniyyeye ittibaından hissesi ziyade ola. Veyl o kimseye ki, Sünnet-i Seniyyeyi takdir etmeyip, bid'alara giriyor.”[3](#)

Dipnotlar:

[1](#) Haşir Suresi 59/7.

[2](#) Nisa Suresi 4/80.

[3](#) Mesnevi-î Nuriye.